

اخبار

کاخ سفید ترجیح می‌دهد همچنان شریک جرم باشد

وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران ، با اشاره به مداوم حمایت های آمریکا از رژیم صهونیستی در کشتار مردم فلسطین گفت : کاخسفید ترجیح می‌دهد همچنان شریک جرم باشد و رژیم فروپاشیده اسرائیل را به بهای تقابل با افکار عمومی جهانیان همراهی کند.

حسین امیر عبداللهیان در صفحه اجتماعی ایکس در این ارتباط نوشت: «بیش از ۱۲۰ کشور خواستار توقف جنگ شدند. میلیون‌ها نفر در شهرهای مختلف جهان از جمله واشنگتن در حمایت از فلسطین و محکومیت جنایت جنگی در خیابان‌ها هستند، اما کاخ‌سفید ترجیح می‌دهد همچنان شریک جرم باشد و رژیم فروپاشیده اسرائیل را به بهای تقابل با افکار عمومی جهانیان همراهی کند.»

شمار شهدای غزه به بیش از ۱۰۳۰۰ نفر رسید

در سی و دومین روز از جنگ غزه بنیامین نتانیاهو و امریکایی‌ها می‌گویند در حال بحث بر سر امکان دستیابی به آتش‌بس بشردوستانه از توقف تانکی در جنگ جاری در غزه هستند، در عین حال جنگ را طولانی می‌دانند. مقاومت فلسطین نیز به هدف قرار دادن عمق اراضی اشغالی با حملات موشکی و مقابله با تهاجمات نیروی زمینی اشغالگران ادامه داده و مانع از تحقق اهداف دشمن می‌شود.

به گزارش ایسنا، وزارت بهداشت غزه اعلام کرد تعداد شهدای حملات رژیم صهیونیستی به غزه از ۷ اکتبر تا کنون به ۱۰۳۲۸ نفر رسیده که ۴۳۲۷،۴ آنان کودک و ۲،۷۱۹ تن آنها زن هستند. کاظم ابو خلف سخنگوی آژانس امدادرسانی و کارایی پناهندگان فلسطینی (اونرو) گفت که ۷۰ درصد از ساکنان نوار غزه آواره شدند. ابوالخلف افزود: نزدیک به ۱۰۰هزار نفر از آوارگان در ساختمان‌های وابسته به اونرو در غزه ساکن شده‌اند. وی تأکید کرد که باید آتش بس برقرار شود تا بتوانیم میزان خسارتها و نیازهای بسیار زیاد در نوار غزه را تخمین بزنیم.

بر اساس گزارش‌های وزارت بهداشت فلسطین، روزانه حدود ۱۶۰ کودک در غزه کشته می‌شوند.

بر اساس داده‌های سازمان جهانی بهداشت (WHO)، بیش از ۴۰ درصد از ۷۰۲۸ فلسطینی کشته شده در حملات اسرائیل از ۷ اکتبر تاکنون کودک بوده‌اند که نشان می دهد هر ساعت حدود پنج کودک در غزه کشته می‌شوند. سازمان غیردولتی نجات کودکان که مستقر در بریتانیا است فاش کرد که تعداد افراد زیر سن قانونی در فلسطین تنها در سه هفته گذشته از تعداد کشته‌شدگان دریگی‌ها در سراسر جهان در سال‌های ۲۰۲۰، ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ بیشتر است.

وزارت داخلی دولت غزه می‌گوید نزدیک به ۹۰۰ هزار صهیونیستی هنوز در شهر غزه در شمال غزه هستند. آنچه در رسانه‌ها در مورد قتل عام و جنایات اسرائیل ارئه می‌شود، تنها درصد کمی از واقعیت را نشان می‌دهد. تمامی ثانویها ها در استان‌های غزه و شمال غزه به دلیل هدف‌گیری سیستماتیک کار خود را متوقف کردند که فاجعه‌ای جدی را نشان می‌دهد. کمبود آب آشامیدنی در استان های غزه و شمال غزه ساکنان را مجبور به نوشیدن آب آلوده کرده است. حدود ۹۰۰ هزار نفر از ساکنان نوار غزه پس از توقف ثانویها و قطعی آب آشامیدنی، با فاجعه مواجه هستند. از زمان آغاز تجاوز، هیچ کمک به مردم ما در استان های غزه و شمال غزه نرسیده است. بیش از ۲۸۰۰ نفر در نوار غزه همچنان زیر آوار هستند.

حسین امیرعبداللهیان، وزیر امور خارجه ایران با ملاعبدالغنی برادر، معاون نخست وزیر دولت سرپرستی افغانستان دیدار کرد و در جریان این دیدار گفت: «ایران در حسن میزبانی از برادران و خواهران افغانستانی تلاش‌های زیادی انجام داده است، معهذا با توجه به ابعاد مختلف مسائل، موضوعات و مشکلات مرتبط با مهاجرین، ضروری است با همکاری مشترک، موضوع مهاجرت و مسائل و مشکلات مرتبط با مهاجرین تدبیر و مدیریت گردد. همچنین موضوع آب و تأمین حقهابه ایران حائز اهمیت بسیاری است.» این شرایط با پرسش‌هایی همراه است از جمله این که چرا سیاست‌های ایران در قبال طالبان متغیر است و توسعه ارتباط اقتصادی و سیاسی با طالبان مثبت ارزیابی می‌شود یا منفی؟ **افزایش مناسبات اقتصادی ایران و افغانستان مقید است**

در همین رابطه حشمت‌الله فلاحت‌پیشه، رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس دهم و تحلیلگر سیاسی در گفتگو با فرارو توضیح می‌دهد: اتفاقی که در روابط ایران و افغانستان شکل گرفته بر اساس «حجم مزیت نسبی» است. درواقع دو طرف، اختلافات خود را که کماکان پایدار است مدیریت می‌کنند و همزمان سعی می‌کنند ظرفیت‌های قابل رشد در روابط خود را توسعه دهند. این یک واقعیت است که هر دولتی که در افغانستان روی کار باشد، بیش از یک سوم مبادلات تجاری و اقتصادی خود را با ایران شکل می‌دهد؛ بنابراین همین موضوع نشان دهنده همسویی تاریخی است که بین دو کشور وجود دارد و هر گونه تلاش برای نادیده گرفتن این واقعیت به ضرر هر دو طرف خواهد بود. به همین دلیل طرفین بدون این که نوعی رسمیت جدی از سوی ایران ایجاد شده باشد به روابط خود ادامه می‌دهند. من این شرایط را نوعی «فناکتو» می‌بینم. این موضوع را به ویژه در حوزه اقتصادی پررنگ‌تر می‌بینیم. معتقدم در زمینه اقتصادی، روابط ایران با کشورهای افغانستان قابل دفاع است.»

«هر چه که ایران با کشور افغانستان، مناسبات اقتصادی بیشتری داشته باشد، به سود ما خواهد بود. بر اساس آمارهای رسمی از هر ۵ نفر جمعیت افغانستان، یک نفر در ایران زندگی می‌کنند. این احتمال نیز وجود دارد که حدود یک دهم جمعیت افغانستان نیز وجود دارد. این موارد می‌تواند کمک کند تا نگاه خشک ایدئولوژیک و هویت گرا پاکستان با ضرب الاجل از کشورش بیرون کرده، به سمت مرز ایران حرکت کنند؛ بنابراین معتقدم این مبادلات از یک سو به دلیل روح مناسبات اقتصادی و تجاری مثبت است و از سوی دیگر به دلیل کنترل آسیب‌های روایط دو طرفه، حائز اهمیت است. از جمله این آسیب‌ها می‌توان به آسیب‌های ناشی از مهاجرت افغانستانی‌ها اشاره کرد. به لحاظ سیاسی نیز، توسعه روابط اقتصادی می‌تواند مقدماتی باشد برای کاهش سایر تنش‌های بین دو کشور.»

ایران باید از طالبان مطالبه‌گری کند

رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس دهم گفت: «به طور طبیعی، با افزایش بازندگی و تغییر فصل، افغان‌ها اجازه می‌دهند بخشی از سیلاب‌ها، به سمت ایران گسیل شود. اما این به معنی رفع کامل اختلافات در مسئله حق آب هیرمند نیست. توصیه من به مسئولان سیاسی کشور این است که در مناسبات جدیدی که شکل داده‌اند از تجربه‌ها و آنگداری سفارت افغانستان به طالبان درس بگیرند. یعنی طالبان را وادار کنند که در حاشیه توسعه مناسبات،

همزمان با سفر معاون نخست وزیر طالبان به تهران بررسی شد

ملاحظات ایران برای تعامل با طالبان

گروه بین الملل - روز شنبه ۱۳ آبان ماه یک هیئت از مقام‌های طالبان به ریاست عبدالغنی برادر آخند، سرپرست معاون اقتصادی نخست وزیر طالبان به دعوت ایران وارد تهران شد. هرچند کشورهای منطقه و ایران هنوز حکومت طالبان را به رسمیت نشناخته‌اند، اما طالبان هدف از سفر نمایندگان خود به تهران را افزایش همکاری‌های تجاری در بندر چابهار اعلام کرد.

بخشی از تعهدات خود را نسبت به ایران عملی کنند. در نظریات حوزه علوم سیاسی، نظریه‌ای وجود دارد به نام «هویت چندگانه و متکثر» یا «نگاه مشترک المنافع» که بیان می‌کند که ایران تا کنون در روابط خود با طالبان تعریف کرده، یک چالش ایدئولوژیک و سیاسی است. اما اتفاقاتی که به ویژه در حوزه اقتصادی رخ می‌دهد نشان از تغییراتی جدید دارد. حتی کمک‌های ایران ایند دوستانه ایران در جریان نزله افغانستان، منحصرا به فرد بود. این موارد می‌تواند کمک کند تا نگاه خشک ایدئولوژیک و هویت گرا بسته‌شده و نوعی اشتراک منافع شکل بگیرد.»

وی افزود: «یک واقعیت مهم وجود دارد که نمی‌توان نادیده گرفت. متأسفانه ما بین حاکمان فعلی افغانستان (طالبان) دید بلندمدتی را در رابطه با ایران نمی‌بینم و بنابراین می‌توانیم تردید داشته باشیم که هیئت ۳۰ نفری طالبان (هیئت سفر زرنه به ایران)، شاید در درجه اول به دنبال حل مشکلات کوتاه مدت خود باشند. یعنی در شرایطی که با بحران بازگشت مهاجران افغانستان رو به رو است، نگران است که «یک واقعیت نیز واکنشی مثبت پاکستان رخ دهد و برای کنترل همین موضوع آمده است. اما تحت شرایط فعلی، طالبان باید بپذیرد که به تعهدات خود در قبال ایران عمل کند، چرا که ایران بارها و بارها فراتر از تعهدات خود در قبال افغانستان عمل کرده است. آن هم به رغم این که ایران، خود با مشکلاتی مواجه است. ولی ایران پذیرفته که در برابر هر ایرانی یک تبعه افغانستانی را بپذیرد. طالبان نمی‌تواند از زیر بار مسئولیت

شانه خالی کند، ایران در حال به دوش کشیدن

تاوان بی مسئولیتی طالبان در قبال مهاجران است.»

نگرانی‌های مردم در قبال طالبان بحق است

این تحلیلگر سیاست خارجی در ادامه گفت: «تأکید دارم که طالبان تاکنون نگاه بلند مدتی به شرایط مذکور نشان نداده است. اما شخص‌هایی مثل این واقعیت که ۳۵ تا ۴۰ درصد مناسبات اقتصادی طالبان با ایران انجام می‌شود، قابل انکار نیست. طالبان در حال تغییر کشت تولید مواد مخدر در افغانستان از سنتی به صنعتی است.

این موضوع می‌تواند حاصل یک تصمیم سیاسی باشد که ممکن است گریبانگر کشور ما هم شود؛ بنابراین تمامی رفتارهای طالبان را می‌توان بر پایه دیدگاه‌های مقطعی آنان ارزیابی کرد. هر چند که نگاه ایران فراگیر است، اما این که دولت مشخصی در افغانستان حضور ندارد پهنه‌ای به دست طالبان داده که زیر بار تعهدات بلند مدت نرود. همین شرایط نیز منجر به یک رابطه نابرابر شده و به همین دلیل هم معتقدم باید هر چه سریع‌تر توافقنامه‌هایی مستند و قانونی با طالبان تدوین شود. از جمله درباره حق آب ایران.»

وی افزود: «نگرانی مردم دولت‌ایران درباره حضور طالبان در ایران طبیعیست. هنوز در کشورمان آمار دقیقی از تعداد افغان‌ها نداریم. اما قابل اعتمادترین آمار، حداقل بین ۷ تا ۸ میلیون افغانستانی را شامل می‌شود. با وجود این که چنین جمعیتی در کشور ما حاضر است، اما طالبان هیچگونه تعهدنامه و توافق دقیقی در این باره با ایران امضا نکرده است. بخش

نگرانی دولت بایدن از تبدیل شدن جنگ غزه به «جنگ آمریکایی»

«آسیب راهبردی» تبدیل خواهد شد.

وی افزود، انعطاف‌پذیری آمریکا با جنگ رژیم صهیونیستی در غزه عمدتاً به برنامۀ تل‌آویو برای مدیریت نوار غزه پس از پایان جنگ مربوط می‌شود. اگرچه ایالات متحده موضع رژیم صهیونیستی را درباره جنشش حماس پذیرفته است اینکه اجازه جنشش پس از جنگ به حکومت نوار غزه ادامه دهد، اما هیچ‌کس نمی‌تواند تعیین کند که پس از حماس کدام حزب می‌تواند اداره نوار غزه را به دست گیرد.

به گفته بارلئ، جو بایدن، رئیس جمهوری آمریکا «بیم آن دارد که جنگ اسرائیل علیه غزه به نسخه دیگری از جنگ سعودی علیه یمن تبدیل شود، جنگی که علیرغم اینکه رئیس جمهور آمریکا یک ماه پس از به دست گرفتن قدرت، خواستار توقف فوری آن شد و دستور داد اطلاعات لازم برای انجام عملیات غزه گرفتار نشود و به سعودی‌ها داده نشود، همچنان ادامه دارد.»

وی افزود، بعید نیست که آمریکایی‌ها برای اداره نوار غزه بلقاصله پس از پایان جنگ برنامه‌ریزی کنند تا به این ترتیب رژیم صهیونیستی سالها در منجلاب غزه گرفتار نشود و به دنبال خود آمریکا را به این منجلاب نکشاند.

براساس این گزارش، مقامات آمریکایی مخصوصاً آنتونی بلینکن، وزیر خارجه این کشور و جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی آن، هم

www.cbtekarnews.com

چهارشنبه ۱۷ آبان ۱۴۰۲ / شماره ۵۵۰۴

اخبار

اوضاع خاور میانه فاجعه آمیز است

سختگوی کرملین روز گذشته (سه‌شنبه) گفت، برای روسیه بسیار مهم است که ببیند آتش‌بس بشردوستانه در غزه برقرار می‌شود، نیازهای غیرنظامیان برطرف شده و اتباع روس فرصت خروج از این منطقه را به دست می‌آورند.

به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، «دیمیتری پسکوف» سخنگوی کرملین گفت: می‌دانیم که حملات اسرائیل ادامه دارد. برای ما مهم است که در این وضعیت آتش‌بس بشری تضمین شود. برای ما مهم است که نیازهای بشری به جمعیت غیرنظامی در غزه برسد و اتباع روس فرصت داشته باشند تا از غزه خارج شوند.

دیپلمات‌های روسی دارند روی این مسائل کار می‌کنند. وی ادامه داد، بسیاری مایلند از غزه خارج شود و روسیه نیز با گروه‌های مرتبط در این باره در تماس است. تخلیه شهروندان روس یک مساله پیچیده است که نیازمند هماهزی با آتش‌بس بشری و اجازه از طرف مصری برای ورود

به سرزمین‌های اشغالی است. این دیپلمات روس همچنین گفت، مسکو به تماس‌هایش با فلسطین، رژیم صهیونیستی و مصر درباره ارسال کمک‌های بشردوستانه به نوار غزه ادامه می‌دهد اما اوضاع در حال حاضر پیچیده است. پسکوف به خبرنگاران گفت، بسیاری از دیگر کشورها نیز به ارسال کمک‌های بشردوستانه برای فلسطینی‌ها مبادرت می‌ورزند. متأسفانه تاکنون مقادیر کمی کمک به غزه ارسال شده و تنها هم از طریق مصر و گذرگاه رفح. سخنگوی کرملین گفت: اوضاع در خاورمیانه همچنان متشنج است و از نقطه نظر بشری، فاجعه‌آمیز. همچنین سخنگوی کرملین با اشاره به سفر قریب الوقوع ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسه به قزاقستان و تحریم‌ها علیه روسیه گفت، مسکو و آستانه روابط نزدیکی دارند و به صورت مستقل عمل می‌کنند. او گفت: ما در حال توسعه روابط مستقل خود با قزاقستان هستیم. ما شرکای دیرینه و متحد هستیم و این دیدار رسمی از نقطه نظر توسعه بیشتر روابط دو جانبه ما بسیار مهم است. بر اساس اعلام رسانه‌های روسی، پوتین قرار است نهم نوامبر به قزاقستان برود.

است نهم نوامبر به قزاقستان برود.

روسیه از معاهده امنیتی «فروهای مسلح متعارف در اروپا» خارج شد

روسیه روز سه‌شنبه رسماً از معاهده امنیتی نیروهای مسلح متعارف در اروپا موسوم به CFE که پس از جنگ سرد میان مسکو و غرب امضا شده بود، خارج شد.

به گزارش یورونیوز، وزارت خارجه روسیه در بیانیه‌ای ضمن اعلام این مطلب تأکید کرد که پروسه خروج این کشور از معاهده CFE در ساعت ۱۲ نیمه شب هفتم اوت۲۰۲۳ تکیل شده است. این معاهده در سال ۱۹۹۰ و یک سال پس از فروپاشی دیوار برلین بین میخائیل گورباچف و رهبران ناتو امضا شد و بر اساس آن محدودیت‌هایی برای دسته‌بندی تجهیزات نظامی تعاریفی که ناتو و پیمان ورشو می‌توانستند مستقر کنند تعیین

گردید. این معاهده در واقع برای جلوگیری از تجمع نیروهای هر یک از طرفین جنگ سرد برای حمله سریع علیه طرف دیگر در اروپا طراحی شده بود. با این حال این پیمان هرگز در مسکو چندان مقبول نبود چرا که مزیت اتحاد جماهیر شوروی را در تسلیحات متعارف کم می‌کرد. روسیه در سال ۲۰۰۷ مشارکت در این معاهده را به حالت تعلیق در آورده بود و در سال ۲۰۱۵ هم این عدم مشارکت را فعال کرده بود. حالا با اعلام رسمی وزارت امور خارجه روسیه این کشور به صورت رسمی از این پیمان خارج شده است. پیشتر و در ماه مه ۲۰۲۳ در بحبوحه جنگ اوکراین، ولادیمیر پوتین با امضای فرمانی این معاهده و ناتو را به دلیل تضعیف امنیت منطقه یورو- اتلانتیک محکوم کرده بود. جنگ در اوکراین روابط میان مسکو و غرب را به بدترین حالت آن از زمان جنگ سرد تبدیل کرده به طوری که دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین آخر هفته گذشته گفته بود روابط میان مسکو و واشنگتن به زیر صفر رسیده است. وزارت خارجه روسیه در بیانیه خود در خصوص خروج از این پیمان تأکید کرده که اقدامات ایالات متحده برای گسترش ناتو به دور رذن آشکار محدودیت‌های مربوط به این پیمان منجر شده است. پس از اعلام تمایل روسیه برای خروج از معاهده در سال جاری، ناتو این تصمیم را محکوم کرد و گفته بود که این تصمیم امنیت یورو اتلانتیک را تضعیف می‌کند. ناتو در ماه ژوئن در بیانیه‌ای گفته بود: «روسیه سال‌هاست که به تعهدات خود در CFE عمل نمی‌کند. جنگ تجاوزکارانه روسیه علیه اوکراین و همدستی بلاروس، مغایر با اهداف معاهده CFE است.» روسیه هفته گذشته با امضای پوتین از پیمان جامع منع آزمایش‌های هسته‌ای هم خارج شده بود.

یک تحلیلگر مسائل قفقاز تشریح کرد

راهکار ایران برای مقابله با فتنه ژئوپلیتیکی در قفقاز

موضوع هستیم که آقای اردوغان، نخست‌وزیر ترکیه در نشست سران کشورهای ترک‌زبان در آستانه قزاقستان، مجدداً بر ایجاد یک مسیر از جنوب ارمنستان برای اتصال آذربایجان و نخجوان تأکید می‌کند. این نشان می‌دهد که ترکیه و آذربایجان عموماً به دنبال مسیر ترانزیتی نیستند و به دنبال یک فتنه ژئوپلیتیکی با اهداف امنیتی و قوم‌گرایی در قالب پانترالیسم انگلیسی هستند.

وی افزود: بر همین اساس که طبیعی هم است، ایران ضمن آنکه طرح خودش را برای ثبات در قفقاز اعلام کرده اما در عین‌حال خطوط قرمز خود را در مورد هر طرحی که منجر به تغییرات ژئوپلیتیکی در منطقه می‌شود تغییر نداده و از این منظر اقدامات باکو و آنکارا در پیگیری مجدد کریدور جعلی زنگزور می‌تواند صدمات جبران‌ناپذیری را بر ثبات منطقه وارد کند و آنچه که مشخص می‌شود این است که بعد از برگزاری فرمت ۳+۳ در تهران، راه‌ها و فرصت‌های همکاری و همگرایی در منطقه با حمایت‌هایی که ایران دارد و دنبال می‌کند، کاملاً مشخص و چشم‌انداز آن روشن است.

وی ادامه داد: طبیعتاً هر اقدامی خارج از توافقاتی که در قالب بیانیه تهران در فرمت ۳+۳ شده می‌تواند مجدداً منطقه را با مشکلات جدی مواجه کند. ضمن اینکه نباید فراموش کنیم به دلیل پاکسازی قومی صورت‌گرفته در قرةیغ‌ها هنوز در چشم‌انداز آینده، اختلافات و بسترهای تنش‌زا در منطقه به قوت خودش باقی است و این ضرورت هوشیاری طرفین درگیر در منطقه را دوچندان می‌کند.

